

Juris NOVIKS,

sertificēts būvzinženieris, inženierzinātņu doktors, RTU profesors

(Turpinājums. Sākumu sk. žurnāla 2006. g. 5.–12. nr. un š. g. 1.–8. nr.)

Pirts ventilācija

17

Turpinām rakstu sēriju par pirts būvniecību. Par to, ka aplūkot šādu tematu ir lietderīgi, liecina daudzie mūsu žurnāla lasītāju jautājumi un apmeklētāju interese par šāda veida literatūru mūsu žurnāla un izdevējsabiedrības stendā gadskārtējo būvniecības izstāžu laikā. Diemžēl interesentiem nākas atbildēt, ka pagaidām šādas literatūras mums nav, un arī ar rakstiem žurnālos ir paskopi, bet mēs šo nepilnību centīsimies novērst. Vispirms rakstu sēriju par pirtīm publicēsim žurnālā «Praktiskā Būvniecība», bet pēc tam par pirts būvniecību ceram izdot arī atsevišķu grāmatu.

Pirms pirts celtniecības daudzi rūpīgi izplāno pirts projektu, rūpīgi izvēlas būvmateriālus, pirts krāsni, izplāno lāvu un logu izvietojumu, bet jautājumu par ventilāciju atstāj uz vēlāku laiku vai vispār nerisina. Tas nav pareizi, jo pareizai pirts ventilācijai, it sevišķi – karsētavā, ir ļoti liela nozīme. Komfortablus apstākļus karsētavā var sasniegt tikai tad, ja ir pareizi organizēta svaigā gaisa pieplūde un izmantotā gaisa («atgaisa») aizvadišana. Ja karsētavā nav ventilācijas atveres, tad netiek aizvadītas augstās temperatūras iedarbībā radušās dažādās kaitīgās vielas (izgārojumi), smakas, kā arī mitrums. Svaigā gaisa pieplūdei un izmantotā gaisa aizvadišanai jādarbojas sinhroni, tās nevar darboties viena bez otras.

Krāsnijs sasilstot, sasilst arī gaiss ap to, tas sāk celties uz augšu un caur krāsns gaisa pieplūdes atveri tiek iesūkts svaigs gaiss. Regulējot ar aizbīdņiem gaisa izplūdes daudzumu, tiek radīta nepieciešamā gaisa apmaiņa. Jāatceras: lai nodrošinātu komfortablus apstākļus pirts karsētavā, jānodrošina vismaz seškārtēja gaisa apmaiņa stundā (tas attiecas kā uz saunām, tā arī uz tvaika pirtīm). Diskomforta apstākļus karsētavā var radīt nepietiekams skābekļa daudzums uz paaugstinātas ogļskābās gāzes koncentrācijas fona, nepatīkamas smakas, paaugstināta vai pazemināta mitruma sajūta un tamlīdzīgi faktori.

Patīkamu mikroklimatu karsētavā var nodrošināt ar pastāvīgu svaiga

gaisa pieplūdi un izmantotā gaisa aizvadišanu, t. i., ar ventilāciju. Relatīvi nelielā karsētavā ātri tiek izlietots elpošanai nepieciešamais skābeklis, kā arī telpa piesūcas ar sviedru smaku. Ventilācijai jānodrošina gaisa apmaiņa bez sastinguma zonām, bet tā, lai gaisa temperatūra un mitrums mainītos pēc iespējas mazāk. Karsētavā nedrīkst pieļaut caurvēja rašanos (t. i., gaisa ātrumu, lielāku par 0,2 m/s).

Tiek uzskatīts, ka tikai saunās ar guļbūves vai stāvbūves sienām var neierīkot speciālu ventilāciju, jo norobežojošo konstrukciju nehermētiskuma un lielās temperatūras starpības dēļ starp karsētavas gaisu un āra gaisu karsētavā ieplūst pietiekams gaisa daudzums, bet izmantotais gaiss aiz-